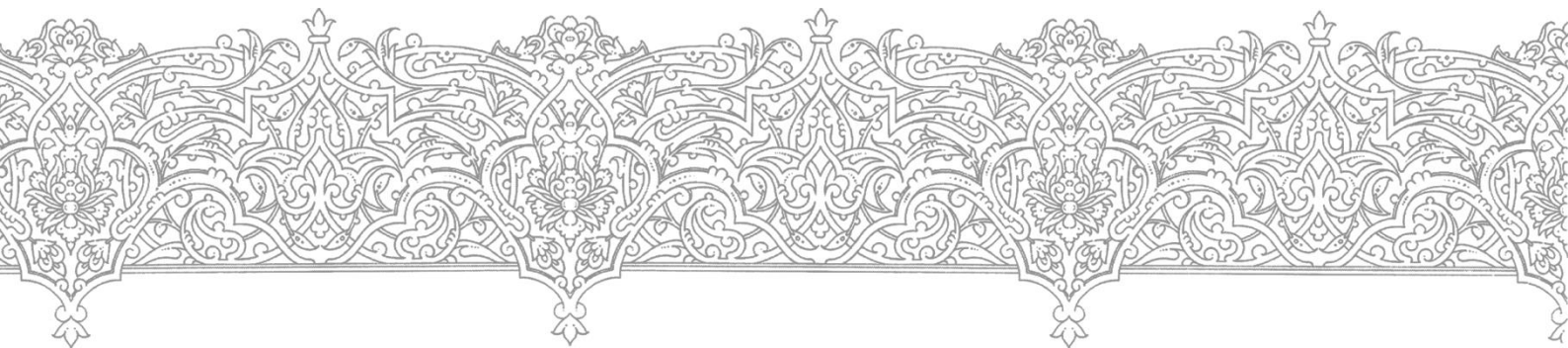

چالش های سیاسی و اقتصادی مصر پس از انقلاب

۲۵ ژانویه ۲۰۱۱

مهمترین رخداد صحنه سیاسی مصر پس از انقلاب قدرت یافتن اخوان المسلمین و اسلام گرایان بود به نحوی که اسلام گرایان توانستند در انتخابات مجلس الشعب و مجلس الشوری و همچنین انتخابات ریاست جمهوری به پیروزی برسند و با حضور حداکثری در مجلس موسسان قانون اساسی نقشی موثر در تدوین قانون اساسی ایفا کرده و نهایتاً علی رغم وجود مخالفت های بسیار، قانون اساسی مشهور به قانون اساسی اسلامی را با رای مردم به تصویب برسانند.

در واقع جبهه نجات ملی در ۲۲ نوابر ۲۰۱۲ و در اعتراض به بیانیه ۶ ماده ای قانون اساسی مصر از سوی رئیس جمهور محمد مرسی شکل گرفت. این جبهه از ۳۵ حزب و جنبش سیاسی و انقلابی با ایدئولوژی های لیبرالی و چپ تشکیل شده است. از چهره های مشهور جبهه نجات ملی می توان به محمد البرادعی رئیس حزب لیبرالی الدستور و رئیس پیشین بین المللی انرژی اتمی، عمرو موسی وزیر امور

شعبی که خاستگاهی سکولار و مدنی داشتند جبهه فراگیر نجات ملی را شکل دادند و به عنوان جریان اپوزوسیون نقشی جدی در مخالفت با رئیس جمهور و اخوان ایفا کردند.

در واقع جبهه نجات ملی در ۲۲ نوابر ۲۰۱۲ و در اعتراض به بیانیه ۶ ماده ای قانون اساسی مصر از سوی رئیس جمهور محمد مرسی شکل گرفت. این جبهه از ۳۵ حزب و جنبش سیاسی و انقلابی با ایدئولوژی های لیبرالی و چپ تشکیل شده است. از چهره های مشهور جبهه نجات ملی می توان به محمد البرادعی رئیس حزب لیبرالی الدستور و رئیس پیشین بین المللی انرژی اتمی، عمرو موسی وزیر امور

در واکنش به قدرت گیری اخوان و در اعتراض به رفتار سیاسی اخوان المسلمین و اسلام گرایان گروه های لیبرال و چپ و

- خارج و دبیر کل اسبق اتحادیه عرب،
حمدين صباحی موسس حزب جريان
مردمی، حسين عبدالغنى رئيس پيشين
دفتر شبکه الجزيره در قاهره و سخنگوی
کنونی این جبهه و سامح عاشور رئيس
کنونی كانون وكلا و رئيس مجلس
مشورتی مصر که در دوران انتقالی توسط
شورای عالی نظامی مصر تاسیس شد؛
اشاره کرد. البته برخی جريان ها و
شخصیت های مخالف محمد مرسى
همچون عبدالمنعم ابوالفتوح رئيس حزب
"مصر قوى" و از رهبران سابق اخوان که
در انتخابات ریاست جمهوری گذشته به
صورت مستقل کاندیدا شد از پیوستن به
جبهه نجات ملی به دلیل پیوستن برخی از
- چهره های نظام سابق به این جبهه
خودداری کرد.
احزاب و جريان هایی که به جبهه نجات
ملی پیوستند عبارتند از :
۱. حزب مصری دموکراسی
اجتماعی (الحزب المصرى
الديمقراطى الاجتماعى)
 ۲. حزب قانون اساسی (حزب
الدستور)
 ۳. ائتلاف سوسیالیست مردمی
(التحالف الشعبى الاشتراکى)
 ۴. حزب جبهه دموکراسی (حزب
الجبهه الديمقراطيه)
 ۵. جريان مردمی مصری (التيار
الشعبى المصرى)

۶. حزب وفد جدید (الوفد الجديد)
۷. حزب مصری های آزاد (حزب المصریین الأحرار)
۸. حزب تجمع (حزب التجمع)
۹. حزب اصلاح و سازندگی مصر ما (حزب الإصلاح والتنمية مصرنا)
۱۰. حزب مصر آزاد (حزب مصر الحریه)
۱۱. حزب آزادی (حزب الحریه)
۱۲. حزب نسل دموکراسی (الجيل الديمقراطي)
۱۳. حزب سوسیالیست مصری (الحزب الاشتراکی المصری)
۱۴. سوسیالیست های انقلابی (الاشتراکیون الثوریون)
۱۵. حزب کنگره مصری (حزب المؤتمر المصری)
۱۶. حزب صلح اجتماعی (السلام الاجتماعی)
۱۷. حزب مصر آینده (مصر المستقبل)
۱۸. حزب کرامت (الکرامه)
۱۹. جمعیت ملی تغییر (الجمعیه الوطنیه للتغییر)
۲۰. ائتلاف دموکراسی انقلابی (التحالف الديمقراطي الثوری) که در برگیرنده ۱۰ حزب و حرکت انقلابی است
۲۱. ائتلاف احزاب ناصری (تحالف الأحزاب الناصریه)

۲۲. قانون عمومی کشاورزان (النقابه العامه للفلاحین)
- نوامبر ۲۰۱۲ (۲ آذر ۱۳۹۱) توسط مرسی صادر شد، به رئیس جمهور تعلق گرفت. اختیاراتی که مخالفان آن را بازگشت دوباره دیکتاتوری به مصر نام نهاده اند.
۲۳. اتحادیه کشاورزان مستقل (اتحاد الفلاحین المستقل)
- روز پنجشنبه ۲۲ نوامبر برابر با ۲ آذر، محمد مرسی، رئیس جمهور منتخب مردم مصر، همزمان با عزل « عبدالمجید محمود» دادستان کل مصر، که از عناصر بازمانده از رژیم مبارک بود، و انتصاب دادستان جدید یعنی « طلعت ابراهیم عبدالله»، که در انتخابات ریاست جمهوری ۲۰۰۵ به افشای دستکاری و تقلب مبارک در انتخابات دست زده بود، یک حکم شش ماده ای صادر نمود، که با صدور این حکم
۲۴. جبهه ملی زنان (الجبهه الوطنيه للنساء)
- احزاب معارض جبهه نجات ملی ۱۰۱ کرسی مجلس نمایندگان را قبل از انحلال توسط دادگاه قانون اساسی مصر در اختیار داشتند.
- اختلاف جبهه نجات ملی مصر با محمد مرسی و اخوان المسلمین از اختلاف درباره اختیاراتی شروع شده است که به موجب بنایه مکمل قانون اساسی که در ۲۲

چالشهای سیاسی و اقتصادی مصر پس از انقلاب ۲۰۱۱

International Union of Unified Ummah

بار دیگر تشنج به اوضاع سیاسی مصر بازگشت.

دو ماده از این بیانیه جنجال برانگیز شد. بر اساس ماده دو: « قوانین و احکام و تصمیمات صادره از سوی ریاست جمهوری، نهایی و قابل اجراست و اعتراض به تصمیمات رئیس جمهور برای توقف اجرا و یا لغو تصمیمات از سوی هیچ دستگاه قضایی جایز نیست» و ماده شش: « رئیس جمهور خودش را مکلف کرده است که برای حمایت از کشور و حفاظت از اهداف انقلاب هر دستور و تصمیم لازمی را صادر و اتخاذ کند» مخالفان معتقد بودند این مواد رئیس جمهور را فراتر از هر گونه نظارت قضایی قرار می دهد و زمینه را برای شکل گیری نوعی دیگر از دیکتاتوری با رنگ و بوی اخوانی را فراهم می کند.

اما در مقابل مخالفان، موافقان حضور داشتند که صدور این بیانیه ۶ ماده ای را کاملاً ضروری دانسته و بر این باور بودند که رئیس جمهور باید بتواند برای مقابله با فساد و جرائم مقامات رژیم حسنی مبارک و نیز مسئولان دوره انتقالی از اختیارات کافی برخوردار باشد. افشای برخی اطلاعات درباره قصد دادگاه قانون اساسی برای ایجاد یک خلاء قانونی در کشور و زمینه چینی برای زیرسؤال بردن قانونی بودن تصمیمات رئیس جمهور، مسأله ای بود که موافقان بر روی آن مانور زیادی

چنین اتفاقی نمی‌افتاد، راه برای بازگشت مجدد شورای نظامی به قدرت هموار می‌شد).

موافقان معتد بودند، اتخاذ چنین تصمیماتی از سوی دادگاه عالی قانون اساسی اصلاً بعید نبوده است؛ چراکه چندی پیش از این، این دادگاه، مجلس الشعب (پارلمان) را در اقدامی کاملاً غیرقانونی منحل کرد و حتی با تصمیم رئیس جمهور مرسی که خواستار بازگشت مجدد مجلس الشعب بود، مخالفت ورزید.

البته پیشینه اختلافات اخوان با سایر گروه های انقلابی به قبل از صدور بیانیه ۶ ماده ای قانون اساسی و به روزهای انقلاب بر می گردد. چرا که انقلابیون معتقدند اخوان

می‌دادند. بر طبق این اطلاعات فاش شده، قرار بوده است دادگاه عالی قانون اساسی در دوم دسامبر ۲۰۱۲ سه کار اساسی انجام دهد:

- غیرقانونی اعلام کردن تشکیل مجلس مؤسسان تدوین قانون اساسی،
- غیرقانونی اعلام کردن مجلس مشورتی،
- مردود دانستن اعلامیه قانون اساسی که رئیس جمهور مرسی روز ۱۲ اگوست گذشته صادر کرد و به موجب آن شورای نظامی را منحل و ژنرال طنطاوی، رئیس آن را بازنشسته کرد(که اگر

المسلمین با محافظه کاری از روز ۲۵ ژانویه یعنی روز شروع انقلاب به انقلابیون نپیوست و پس از شروع موج اول انقلاب با تاخیری ۳ روزه وارد عرصه انقلاب شد. معنای این ادعا این است که انقلاب با خاستگاهی مدنی و غیر اسلامی شروع شد بنابراین جوانان انقلابی معتقدند اخوان فرصت طلبی و محافظه کاری انقلاب را به سرقت برد و به دلیل آن که اخوان از لحاظ سازماندهی اجتماعی قوی ترین جریان موجود در مصر بود توانست در انتخابات مجلس نمایندگان و مجلس شورا و همچنین انتخابات ریاست جمهوری پیروز انتخابات شود. اگر به نتایج انتخابات ریاست جمهوری در مصر نگاهی بیاندازیم می توان به خوبی پیشینه مخالفت با اخوان را در بین جوانان انقلابی مشاهده کرد. در انتخابات ریاست جمهوری سال ۲۰۱۲ مصر ۱۳ کاندیدا به رقابت با یکدیگر پرداختند که در دور اول حدود ۹۸ درصد آراء بین ۵ کاندیدا توزیع شد لذا در جدول زیر فقط به سید آراء ۵ کاندیدای نخست اشاره شده است.

(جدول در صفحه آخر جزوه)

با توجه به جدول توزیع آراء ۵ کاندیدای نخست در دور اول و دوم مسئله ای که تا حدودی عجیب به نظر می رسد افزایش سبد رای ۲۵ درصدی احمد شفیق در دور دوم است. با توجه به اینکه عبدالمنعم ابوالفتوح از اعضاء سابق ارشد اخوان

المسلمین بوده است و برای حضور در انتخابات ریاست جمهوری استعفا داد طبیعی است که آراء عبدالمنعم ابوالفتوح به سبد رای محمد مرسی اضافه شود. کما اینکه سبد رای اخوان در انتخابات پارلمانی که قبل از انتخابات ریاست جمهوری برگزار شد نیز ۴۳ درصد بود و دیگر حزب اسلام گرا یعنی حزب النور ۲۲ درصد. همچنین با توجه به اینکه قوه مقننه در اختیار کامل اسلام گرایان قرار گرفته بود و ترس از نوعی یکدست شدن حاکمیت توسط اسلام گرایان وجود داشت غیر طبیعی نیست که ملی گرایان و لیبرال ها و چپ ها به شفیق رای بدهند بنابراین این افزایش رای احمد شفیق به معنای آن

است که آراء حمدين صباحی و عمرو موسى بیشتر به سبد رای وی اضافه شده است. نکته دیگری که باید در این باره بدان توجه داشت اینست که حمدين صباحی رای اول قاهره و اسکندريه به عنوان دو شهر مهم کشور مصر و همچنین دو شهر خاستگاه انقلاب بود. آن چنان که بعدها در همه پرسی قانون اساسی نیز حدود ۵۷ درصد مردم قاهره به قانون اساسی رای منفی دادند که نشان دهنده قوی تر بودن پایگاه معارضین و فضای ضد اخوانی قاهره است. از اینرو و با توجه به پیروزی اخوان المسلمین در دو انتخابات پارلمانی و ریاست جمهوری و اخوانی شدن دو قوه مقننه و اجرائیه احساس مصادره

انقلاب از سوی اخوان و اسلام گرایان در بین دیگر جریان های انقلابی گسترش یافت. بنابراین بیانیه ۶ ماده ای مکمل قانون اساسی و مخصوصا دو بند ۲ و ۶ آن این ذهنیت را در بین گروه های انقلابی چپ و لیبرال تقویت کرد که نوعی از دیکتاتوری اخوانی در حال شکل گیری است و به مثابه کبریتی بر باروت گروه های انقلابی چپ و لیبرال و شعبی عمل کرد و عملا حجت را بر این گروه ها تمام کرده و شعله های اختلاف و درگیری را در صحنه سیاسی مصر بر افروخت. البته نباید اختلافات بوجود آمده در فرایند تدوین قانون اساسی جدید در مجلس موسسان را نیز فراموش کرد. تا جایی که اختلاف بر سر شیوه تدوین قانون اساسی جدید که احزاب مدنی و سکولار، اسلام گرایان را به دیکتاتوری در گفتگو متهم می کردند سبب خروج برخی از این احزاب از مجلس موسسان قانون اساسی گردید. این احزاب معتقد بودند تدوین قانون اساسی باید بر اساس توافق باشد نه اعمال نظر اکثریت مجلس موسسان که اسلام گرایان بودند.

هر چند مرسی به دلیل بالاگرفتن اعتراضات خیابانی و متشنج شدن اوضاع در مصر بیانیه قانون اساسی را تعدیل و نهایتا ملعی اعلام کرد و از سران جبهه نجات ملی برای گفتگوهای ملی دعوت کرد اما جبهه نجات ملی سقف مطالبات خود را بالاتر برد و خواستار لغو همه پرسی

می‌شود و منابع معتبر آن مذاهب اهل سنت و جماعت است. که ابهام در مفهوم مبادی شریعت اسلامی مهمترین مورد اختلافی است.

ماده^{۳۴} نیز بر مرجعیت و استقلال الازهر و اظهار نظر این نهاد در جمیع امور تاکید

قانون اساسی مصر شد. اختلاف بر سر پیش نویس قانون اساسی جدید مصر بیشتر بر سر مواد ۲، ۴، ۶، ۱۰، ۳۳، ۴۸، ۷۰، ۷۶، ۱۷۶، ۲۱۹ و ۲۳۲ بود. ماده^{۱۲}

مبادی شریعت اسلامی را منبع اصلی قانونگذاری در مصر می داند که در ماده ۲۱۹^۲ در تفصیل مبادی شریعت اسلامی

آمده است که مبادی شریعت اسلامی ادله کلی و قواعد اصولی و فقهی آن را شامل

۳. ماده^(۴) : الازهر شریف هیئت و نهادی اسلامی و مستقل دانشگاهی است که در تمام امور و شئون دخالت داشته و مسئولیت نشر دعوت اسلامی و علوم دینی و زبان عربی در مصر و سراسر جهان را برعهده دارد و نظر هیئت علمای بزرگ الازهر شریف در امور مرتبط با شریعت اسلامی خواسته خواهد شد. شیخ الازهر مستقل انتخاب شده و غیر قابل عزل است و قانون شیوه انتخاب وی را از میان اعضای هیئت علمای بزرگ الازهر مشخص می‌کند. دولت هزینه مالی تحقق اهداف فوق‌الذکر را برعهده می‌گیرد و پرداخت این هزینه‌ها و میزان آن را قانون مشخص می‌کند.

۱. ماده^(۲): اسلام دین و آیین حاکم بر کشور و عربی زبان رسمی و مبادی شریعت اسلامی منبع اصلی قانونگذاری در آن است.

۲. ماده^(۲۱۹) : مبادی شریعت اسلامی ادله کلی و قواعد اصولی و فقهی آن را شامل می‌شود و منابع معتبر آن مذاهب اهل سنت و جماعت است.

دینی را نمی دهد مخالفان تاکید داشتند که باید این ماده تعدیل شود چون در این حالت اقلیت های مذهبی نمی توانند به تاسیس حزب مبادرت ورزند.

در مورد ماده ۱۰^۵ که در آن مسئله حمایت دولت از خانواده و زنان سرپرست خانوار

دارد که مخالفان معتقد بودند با این ماده الازهر فوق قوه قضائیه و مجریه قرار می گیرد و نوعی ولایت بر قوا پیدا می کند که با روح قانون اساسی در تضاد است.

در مورد ماده ۶^۴ که اجازه تاسیس حزب بر اساس اختلاف افکنی جنسیتی، نژادی و

۵. ماده (۱۰): خانواده پایه و اساس جامعه و قوام و استواری دین و اخلاق و ملی گرایی است. دولت و ملت متعهد به حفظ هویت و ماهیت اصیل خانواده مصری و استقرار و ثبات آن و تحکیم و تثبیت ارزش های اخلاقی و حمایت از آن براساس آنچه در قانون آمده، می باشد. همچنین دولت موظف به ارائه خدمات لازم و رایگان به مادران و کودکان و ایجاد هماهنگی بین ادای وظایف خانوادگی و شغلی زنان است. دولت موظف ارائه خدمات ویژه به زنان سرپرست خانوار و مطلقه و بیوه است.

۴. ماده (۶): نظام سیاسی حاکم بر مصر بر اصول و مبادی دموکراتیک و شورا و حق شهروندی استوار است که براساس آن همه شهروندان در حق و حقوق و وظایف عمومی برابر بوده و در کشور کثرت گرایی سیاسی و حزبی و انتقال مسالمت آمیز قدرت و تفکیک بین قوا و حفظ موازنه قدرت بین آنها حاکم و قانون حاکم بوده و حقوق بشر و آزادی های آن آنگونه که در قانون اساسی ذکر آن رفته است، مورد احترام خواهد بود. هیچ حزب سیاسی نمی تواند براساس ایجاد تفرقه بین شهروندان یا براساس توجه به اصول و مبادی جنسی یا دینی و نژادی در کشور تاسیس شود.

- مطرح شده است مخالفان معتقدند این ماده دست اخوان را برای ورود به حوزه خصوصی با بهانه حمایت از خانواده را باز می کند.
- در مورد ماده ۳۳^۶ و ۴۸^۷ نیز مخالفان معتقدند این مواد در مورد تعریف دقیق شهروند مصری و همچنین عدم صراحت
- در مورد ماده ۱۷۶ مخالفین معتقدند تصمیم گیری در مورد اعضاء دادگاه عالی قانون اساسی از سوی رئیس جمهور به معنای نفوذ رئیس جمهور در قوه قضائیه است.
- در مورد ماده ۲۳۲^۸ نیز مخالفان تاکید دارند عدم اجازه فعالیت به اعضاء حزب
۶. ماده (۳۳): شهروندان در برابر قانون برابر هستند، همانگونه که در حقوق و وظایف عمومی نیز برابرند و هیچ تبعیضی بین آنها وجود ندارد.
۷. ماده (۴۸): آزادی مطبوعات و چاپ و نشر و دیگر اشکال اطلاع رسانی تضمین شده است و این رسانه ها می توانند رسالت خود را با آزادی و استقلال کامل در خدمت به جامعه ادا کند، مشروط بر آنکه حرمت زندگی خصوصی افراد و امنیت ملی کشور در معرض خطر قرار نگیرد.
۸. ماده (۷۶): مجازات افراد شخصی است و هیچ مجازاتی جز با نص صریح قانون اساسی به اجرا گذاشته نمی شود.

منحله دموکراتیک ملی (حزب مبارک) مرسی حاضر به پذیرش این خواسته توجیه قانونی ندارد و بهانه ای برای انتقام گیری است که باید از قانون اساسی حذف شود.

با توجه به همه کشمکش ها بر سر مواد اختلافی در پیش نویس قانون اساسی و تلاش جبهه نجات ملی برای عدم برگزاری همه پرسی قانون اساسی محمد

مرسی حاضر به پذیرش این خواسته مخالفان نشد و همه پرسی در زمان مقرر و در دو مرحله در دسامبر ۲۰۱۲ برگزار شد که ۶۳.۸ درصد شرکت کنندگان به آن رای مثبت دادند و ۳۸.۲ درصد نیز به آن رای منفی دادند و نهایتاً قانون اساسی تصویب شد.

با تصویب قانون اساسی با رای مردم و در روندی کاملاً دموکراتیک ظاهراً باید صحنه سیاسی مصر آرام می شد. اما مخالفان مرسی، بویژه جبهه نجات ملی از هر فرصتی برای نقد دولت و عملکرد مرسی استفاده کردند.

۹. ماده (۲۳۲) رهبران حزب ملی منحله از انجام فعالیت سیاسی و نامزدی برای انتخابات ریاست جمهوری و قانونگذاری به مدت ۱۰ سال از تاریخ آغاز اجرایی این قانون اساسی، ممنوع هستند. منظور از این رهبران همه کسانی هستند که در دبیرخانه عمومی این حزب یا کمیته سیاستها و یا دفتر سیاسی عضو بوده و یا اینکه از اعضای مجلس الشعب و یا مجلس شورای سابق پیش از انقلاب ۲۵ ژانویه هستند.

پس گرفتن اعتماد مردم از اوست که با عنوان "کمپین نافرمانی"^{۱۰} سازماندهی شده است. راه اندازندگان این حرکت تلاش دارند با در ۳۰ ژوئن ۲۰۱۳ (۹ تیر ۹۲) با برگزاری راهپیمایی های گسترده و تحویل امضاهای جمع آوری شده به محاکم قضایی خواستار برکناری محمد مرسی و برگزاری انتخابات زودهنگام ریاست جمهوری شوند.

دولت اخوان و بحران جدید انرژی

در مصر

با شروع فصل گرما میزان مصرف برق بویژه در کشورهای گرمسیری افزایش می یابد و کشور مصر نیز از این قاعده مستثنا

نیست. اما از ژوئن امسال پدیده ای که شهروندان مصری را به شدت آزار داده است پدیده قطع مکرر برق است مسئله ای که به یکی از مسائل روزانه مصری ها حتی در مناطق بالاشهر قاهره تبدیل شده و البته دستاویزی برای مخالفان محمد مرسی و اخوان المسلمین جهت دامن زدن به اعتراضات و ناکارآمد خواندن دولت اخوانی تا جایی که برخی از مخالفان در شبکه های اجتماعی فراخوان عدم پرداخت قبوض برق را داده اند و عده ای دیگر در اعتراض به کمبود سوخت و قطع برق در استان های مختلف اقدام به بستن راه ها کرده اند. و البته عده ای از مردم معترض به قطع مکرر برق و آب در ۳ ژوئن در

^{۱۰} . حمله التمرد

برابر خانه مرسی اقدام به تجمع اعتراض
آمیز نمودند که با دخالت نیروهای امنیتی
پراکنده شدند و در همین رابطه دانشجویان
دانشگاه المنوفیه در ۳۰ مه نیز با تجمع در
برابر دفتر اخوان با سر دادن شعارهایی ضد
اخوان و مرسی اعتراض خود را از قطع
مکرر برق در فصل امتحانات و وعده های
عمل نشده مسئولان نشان دادند. مسئله
قطعی برق و کمبود انرژی به دلیل آن که
زمینه ای برای نارضایتی عمومی و بروز
اعتراضات اجتماعی را فراهم می کند
پیامدهای مستقیم و غیر مستقیم بر
وضعیت سیاسی و اقتصادی مصر دارد این
مسئله حتی تا آن جا پیش رفته که دکتر
عبدالمنعم ابوالفتوح از اعضاء جدانشده ارشد

سابق اخوان المسلمین و یکی از
کاندیداهای ریاست جمهوری که با کسب
۱۷,۵ درصد آراء در جایگاه چهارم قرار
گرفت مسئله عاجز بودن دولت در حل
مشکل قطع برق و کمبود بنزین و گازوئیل
را نشان ناکارآمدی دولت کنونی دانست.^{۱۱}
مسئله قطعی برق در مصر مسئله جدیدی
نیست و در زمان رژیم مبارک نیز وجود
داشت و مردم مصر بدان عادت دارند اما
انتظار مردم مصر آن بود که با رفتن
مبارک و تغییر نظام، وضع معیشتی و
اقتصادی بهبود یابد و دولتمردان جدید به
وعده های داده شده عمل کنند. اما با

11

<http://www.egynews.net/wps/portal/news?params=239390>

گذشت بیش از ۲ سال از انقلاب و شروع فصل گرما وضعیت کمبود انواع انرژی بویژه برق بهبود که نیافته بدتر نیز شده است.

جلسه فوری کابینه^{۱۲} با حضور مرسی

از اینرو برای فائق آمدن بر این مشکل محمد مرسی روز شنبه ۲۲ ژوئن ۲۰۱۳ (۹ تیر ۹۲) در جلسه کاری که با نخست وزیر هشام قنديل و وزاری نفت، انرژی و برق، آب و توسعه محلی، آبیاری و منابع آب و وزیر توزیع ارزاق کوپنی با هدف تامین مایحتاج شهروندان شامل بنزین و

گازوئیل و برق و آب آشامیدنی و مواد غذایی تشکیل داد بر اتخاذ راهکارهای فوری برای حل مشکل سوخت از طریق اختصاص سهمیه لازم به تمام استان ها و جلوگیری از قاچاق سوخت و تلاش برای استفاده از کارت های هوشمند توزیع سوخت تاکید کرد. همچنین مرسی بر حل مشکل نیروگاه های تولید برق از طریق سرعت بخشی به تعمیر نیروگاه ها به منظور استفاده از حداکثر ظرفیت تولید آن ها و در اختیار گذاشتن اعتبارهای مالی لازم جهت رفع مشکل نقدینگی برای تامین سوخت نیروگاه ها و استفاده از انرژی ها نو و تجدید پذیر تاکید کرد.

12

<http://www.almasryalyoum.com/node/1871391>

نگهداری صحیح شبکه برق و سرقت کابل های برق و...

مهندس رضوان عبد الله رئیس کمیته انرژی حزب آزادی و عدالت - شاخه سیاسی اخوان المسلمین- در مصاحبه با سایت اخبار مصر^{۱۳} در تاریخ ۲۷ مه علت اصلی قطع مکرر برق در مصر را کمبود تولید ۳۸۰۰ مگاوات برق در شبکه تولید برق مصر دانست. این میزان کمبود تولید برق بر اساس آن چه روزنامه مصری الیوم^{۱۴} به نقل از خبرگزاری آسوشیتدپرس

در مورد تامین آب شرب و جلوگیری از قطع آب آشامیدنی شهروندان، مرسی بر اتمام پروژه های ناتمام تامین آب شرب تا پایان سال مالی جاری تاکید کرد و همچنین در مورد کشاورزان متضرر از کمبود آب مرسی دستور پرداخت کمک های بلاعوض فوری را صادر کرد.

اما علل ظهور بحران انرژی و قطعی برق در مصر چیست؟

برای این پدیده علل زیادی بر شمرده اند از جمله کمبود گازوئیل به عنوان سوخت ورودی نیروگاه های تولید برق، افزایش میزان مصرف برق به دلیل شروع فصل گرما و افزایش دما در تابستان ، عدم

13

<http://www.egynews.net/wps/portal/news?params=233360>

14

<http://www.almasryalyoum.com/node/1790631>

از قول محمد مرسی نقل کرده است حدود ۲۰ درصد کل برق مورد نیاز مصر است. مهندس رضوان عبد الله افزایش مصرف گاز، عدم نگهداری و تعمیر به موقع نیروگاه های تولید برق و همچنین کاهش میزان فشار گاز ورودی به نیروهای تولید برق گازی به دلیل توقف تولید ۴ چاه گاز و کافی نبودن ذخایر مازوت به عنوان سوخت جایگزین را عامل اصلی کاهش میزان تولید برق می داند. در این رابطه دولت مصر اقدام به تغییر نظام محاسبه هزینه برق بر اساس دهک ها و اقشار جامعه کرده که بتواند علاوه بر افزایش درآمدها و رعایت عدالت اجتماعی فشاری برای اصلاح الگوی مصرف بر جامعه بیاورد. همچنین دولت مصر برای رفع مشکل سوخت نیروگاه ها دستور پرداخت ۷۵۰ میلیون دلار از وزارت دارایی به وزارت نفت جهت خرید مازوت مورد نیاز نیروگاه های تولید برق را صادر کرده است. مسئله کاهش تولید گاز و بحران انرژی سبب شد تا هیئتی از طرف دولت مصر متشکل از دکتر عصام حداد معاون محمد مرسی در امور بین الملل و دکتر شریف هداره وزیر نفت و منابع معدنی به قطر رهسپار شوند تا بتوانند موافقت این کشور برای جبران کاهش تولید گاز و انرژی در مصر را جلب کنند.

مهندس رضوان عبد الله راه حل سریع حل مشکل کمبود تولید برق را وارد کردن

ایستگاه‌های باقیمانده شمال جیزه، بنها و عین سخنه در مدار تولید می‌داند. روزنامه الیوم السابع^{۱۵} به نقل از روزنامه فاینشال تایمز علت کاهش تولید گاز در مصر را عدم تمایل سرمایه‌گذاری شرکت‌های خارجی در چاه‌های عمیق گاز به دلیل کاهش ذخایر ارزی این کشور و افزایش بدهی‌های دولت به این شرکت‌ها و تمایل دولت برای پرداخت بدهی‌ها به جنیه به جای دلار و همچنین وضعیت بی‌ثبات و پیچیده سیاسی حاکم بر مصر می‌داند. دولت مصر در همین راستا در تلاش است با اجرای شروط صندوق بین

المللی پول مبنی بر کاهش حمایت‌های دولت و انجام تعدیلات ساختاری، موافقت این صندوق برای اعطاء وام ۴٫۵ میلیارد دلاری را جلب کند.

چشم انداز قطعی برق در مصر و

کارآمدی دولت اخوان

واقعیت آن است که کمبود تولید برق در مصر نسبت چندانی با ناکارآمدی دولت اخوان ندارد. چرا که میزان کمبود حدود ۴۰۰۰ مگاواتی تولید برق ارثی است که دولت مبارک به جا گذاشته است. برای رفع این کمبود تولید، حداقل نیاز به ساخت ۲ تا ۳ نیروگاه وجود دارد که برای ساخت هر نیروگاه و وارد مدار شدن آن حداقل به ۵ تا ۷ سال زمان نیاز است. برای مقایسه و

15 .

<http://www1.youm7.com/News.asp?NewsID=1090891>

تقریب به ذهن باید نیروگاه اتمی بوشهر را در نظر گرفت که در حداکثر ظرفیت تولید خود ۱۰۰۰ مگاوات برق تولید خواهد کرد. بنابراین اگر دولت مصر در زمان مبارک و از ۵ سال پیش اقدام به ساخت ۳ نیروگاه می کرد انتظار می رفت که این مشکل امروز بروز نکند. بنابراین انتظار اینکه دولت اخوان بتواند این مشکل مزمن را در کوتاه مدت حل کند ظاهراً انتظاری بی معنا و غیر منطقی است که صرفاً جنبه سیاسی و شعاری خواهد داشت نه کارشناسی. از سویی دیگر بر اساس بررسی های سازمان تنظیم تاسیسات برق و حمایت از مصرف کننده میزان مصرف برق در مصر تا سال ۲۰۲۷ به میزان ۵۴ مگاوات برق خواهد رسید که برای پاسخگویی به این نیاز تولید برق در مصر باید ۳ برابر میزان کنونی شود که با توجه به روند سیاسی و اقتصادی کنونی مصر به نظر نمی آید دولت مصر بتواند در عرض ۱۴ سال بتواند ظرفیت تولید را ۳ برابر افزایش دهد.

بنابراین در کوتاه مدت بهترین راه حل اصلی کاهش بار مصرف برق از طریق اصلاح الگوی مصرف و برنامه زمانبندی شده قطع منظم برق برای جلوگیری از وارد شدن فشار بالا به شبکه است که در غیر اینصورت و ادامه روند مصرف کنونی، طبیعی است که شبکه تولید برق مصر به دلیل افزایش بار مصرف ابتدا شاهد خروج

اما بحران انرژی در مصر محدود به کمبود تولید برق نمی شود و مسئله کمبود بنزین و گازوئیل نیز این روزها مردم مصر را کلافه کرده است. از اینرو دولت مصر در گزارشی که روز سه شنبه ۲۵ ژوئن ۲۰۱۳ (۴ تیر ۹۲) با عنوان "یک سال پس از ریاست جمهوری" صادر کرد به تبیین چرایی بحران کنونی سوخت و راه حل های ممکن پرداخت.

در این گزارش به نقل از الاهرام^{۱۸} آمده است که علت اصلی بحران کنونی سوخت افزایش تقاضای بازار و قاچاق سوخت تا سقف ۳۸۰ میلیون و ۵۰۰ هزار لیتر

نیروگاه ها یکی پس از دیگری از مدار تولید^{۱۶} و در نهایت توقف کل شبکه^{۱۷} باشد که در این صورت باید منتظر بروز یک فاجعه ملی بود. از اینرو دولت اخوان در یک کار انجام شده قرار گرفته است که مخالفین وی نیز با سوء استفاده از این شرایط قصد ایجاد نارضایتی عمومی و در نهایت اسقاط دولت اخوانی و رئیس جمهور مرسی را دارند. نباید فراموش کرد که مصری ها به شدت اهل تماشای سریال هستند. سریال هایی که در زمان پیک مصرف پخش می شوند.

بحران سوخت در مصر

18

<http://gate.ahram.org.eg/News/363906.aspx>

16 . step out

17 . black out

گازوئیل و ۵۲ میلیون و ۱۰۰ هزار لیتر بنزین است در این گزارش پایین بودن میزان قیمت سوخت یارانه ای به نسبت کشورهای منطقه عامل اصلی قاچاق سوخت بیان شده است.

این گزارش می افزاید که علت کمبود سوخت در استان های منطقه الصعيد را بسته شدن خطوط راه آهن توسط معترضین و عدم امکان رساندن به موقع سوخت به این استان ها می داند.

در ادامه این گزارش آمده است کاهش میزان تولید داخلی سوخت نتیجه فرسودگی پالایشگاه ها و عدم انجام برنامه ریزی قبلی برای توسعه پالایشگاه ها جهت پاسخگویی به موقع به تقاضای رو

به رشد بازار است همچنین در این گزارش آمده است به دلیل کاهش ذخایر ارزی مصر از ۳۶ میلیارد دلار در فوریه ۲۰۱۱ به ۱۴ میلیارد دلار در ژانویه ۲۰۱۲ و همچنین کاهش میزان درآمدهای ارزی ناشی از کاهش گردشگری و صادرات مصر به دلیل بی ثباتی سیاسی و همچنین افزایش بدهی های هیئت عمومی نفت به ۶٫۵ میلیارد دلار در ۳۰ ژانویه ۲۰۱۲ امکان واردات سوخت نیز کاهش پیدا کرده است.

در این گزارش راه حل ممکن سهمیه بندی سوخت با استفاده از کارت های هوشمند جهت مدیریت و نظارت دقیق بر توزیع و جلوگیری از قاچاق سوخت و شکل

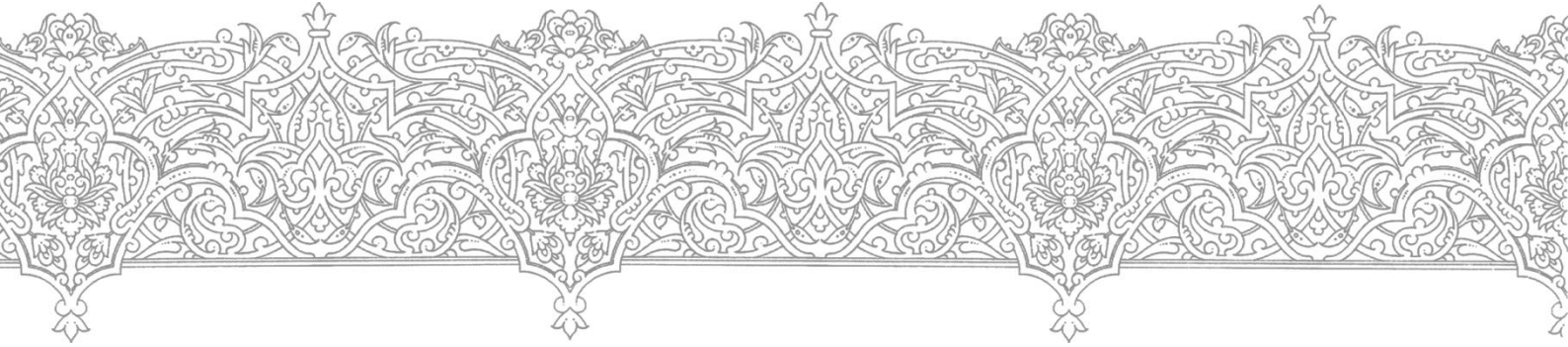

گیری بازار سیاه دانسته شده است که در ۴ مرحله انجام خواهد شد مرحله اول انبارها و ایستگاه های سوخت، مرحله دوم خودروهای گازوئیل سوز ، مرحله سوم خودروهای بنزینی و مرحله آخر نیز صنایع. همچنین در این گزارش بر مشخص کردن ایستگاه های استراتژیک توزیع سوخت زیر نظر دستگاه های امنیتی و استانداری ها جهت نظارت بر توزیع تاکید شده است.

در پایان نیز انجام برنامه ریزی های راهبردی برای توسعه ظرفیت پالایشگاه ها و ایجاد پالایشگاه های و اکتشاف چاه های جدید از جمله راه حل های بلند مدت بر شمرده شده است.

جدول نتائج انتخابات ریاست جمهوری مصر

ردیف	کاندیدا	دور نخست		دور دوم	
		تعداد آراء	درصد آراء	تعداد آراء	درصد آراء
۱	محمد مرسى	5,764,952	24.78	13,230,131	51.73
۲	أحمد شفيق	5,505,327	23.66	12,347,380	48.27
۳	حمدین صباحی	4,820,273	20.72		
۴	عبد المنعم أبو الفتوح	4,065,239	17.47		
۵	عمرو موسى	2,588,850	11.13		
۶	سایر	۵۴۸۶۷۳	۲,۴۰		

المجمع الدولي للأمة الواحدة
INTERNATIONAL UNION OF UNIFIED UMMAH
اتحاديه بين المللى امت واحده

واحد فرهنگى و آموزش

اتحاديه بين المللى امت واحده

٠٢١ - ٦٦٤٨٤٦٧٥

www.unified-ummah.com